

for det. Det gjorde såmænd hr. Kolstrup. Men tilbage til hovedspørgsmålet, som nu fremkalder disse angreb fra borgerlige ordførere.

Det er da indlysende, at når man rejser den her debat, forsøger at genskabe den koldkrigsstemning, som startede med mccarthyismen i USA, hvor alle kritiske røster i samfundet blev stemplet som kommunister eller som nogle, der var i Moskvas sold, er det da simpelt hen, fordi man også vil prøve at forhindre, at der i fremtiden opstår debatter om demokrati og socialisme, for man frygter, at man ikke vil kunne vinde disse debatter, for man er godt klar over, at fremtiden tegner sig dystert for den kapitalistiske markedsøkonomi. Den er ikke i stand til at løse verdens problemer.

Hr. Jens Rohde kan tage til Moskva og prøve at se, hvad det er for en diskussion, der foregår dér i øjeblikket. Der har man diskussionen af det problem, der er opstået ved, at man har overladt kontrollen med medierne og de store koncerner til en bande glubske kapitalister, som i dag sidder og udplyndrer det russiske samfund, som man har mistet styret med, fordi man troede, at den kapitalistiske markedsøkonomi i den rene Bush-republikanske form var vejen til samfundets frelse.

Det har altså vist sig i Rusland, at det var det ikke. Og det tror jeg faktisk de fleste russere godt kan se i dag. Det er i hvert fald en debat, man har.

Jeg tror, hr. Jens Rohde skulle tage derover og agitere for den rå liberalisme, som han prøver at få gennemført her i Danmark. Så vil han opdage, at det nok ikke er det, som de ligefrem i dag går og drømmer om i Moskva.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Synes hr. Keld Albrechtsen ikke, at det er noget urimeligt, at borgerlige politikere her i Folketinget gør hr. Keld Albrechtsen medskyldig i, hvad der skete i Sovjetunionen, når hr. Keld Albrechtsen – i øvrigt sammen med hr. Søren Søndergaard, hr. Søren Kolstrup og fru Jette Gottlieb – flere gange har stået foran den sovjetiske ambassade og demonstreret, end nogen borgerlig politiker nogen sinde i det her Folketing har gjort det?

Og når vi i øvrigt ved, at de borgerlige politikere, de partier, der er her i Folketinget, f.eks. har støttet en hr. Pol Pot. Trods alt, hvad vi kan sige om de urimeligheder, der er sket i Østeuro-

pa, må man nok alligevel sige, at Pol Pot tager prisen.

Der var altså borgerlige partier, der støttede Pol Pot. Er det så ikke lidt stærkt, at de, der oven i købet blev hjemme i modsætning til hr. Keld Albrechtsen i modstanden mod Sovjetunionen, her i dag anklager hr. Keld Albrechtsen?

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg forstår ikke, at hr. Keld Albrechtsen begynder at tale om mccarthyisme, kommunistforskrækkelse og en hel masse ting. Jeg forstår ikke, at hr. Keld Albrechtsen vil bringe Taiwan, Sydafrika og det græske oberstregime og en hel masse ting ind i det. Hvorfor vil han det? Var Danmarks frihed, Danmarks demokrati, truet af Sydafrika? Var det truet af oberstregimet i Grækenland dengang i 1960'erne? Var Taiwan en trussel for Danmark?

Nej, det, der var en trussel for Danmark, var det daværende Østtyskland, det var Polen, det var Sovjetunionen og tropperne der, som gang på gang øvede sig i angrebskrig og kun og alene angrebskrig. Det er derfor, vi snakker om det. Vi skal ikke blande alt mulig andet ind i det.

Når hr. Keld Albrechtsen siger til mig, at det egentlige motiv med denne her forespørgsel i virkeligheden er at forhindre, at der opstår en drøm om et nyt socialistisk samfund og noget anderledes, må jeg sige: Nej, jeg frygter egentlig ikke, det opstår, og hvis det gør, så fred være med det. Men der er ingen frygt fra min side for det.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jo, jeg kan bekræfte de oplysninger, hr. Frank Aaen giver. Der manglede borgerlig deltagelse i de demonstrationer, der foregik foran Sovjetunionens ambassade – givetvis overvåget af både sovjetiske og danske efterretningsmyndigheder, så på den måde har der måske været lidt borgerlig deltagelse, det ved jeg ikke.

Så skal jeg blot afslutningsvis sige, at jeg tror, at vi kan få nogle gode debatter i fremtiden om f.eks. ATTAC og alternativerne til markedsøkonomien.

Og så vil jeg da håbe, at det er rigtigt, som hr. Frank Dahlgaard siger, at det egentlige motiv ikke er, at man i virkeligheden ved at genoplive mccarthyismen, ved at genoplive kommunistforskrækkelsen, som man kørte på fra borgerlig side årti efter årti for at forhindre en reel og or-